8e JAARGe. № 87.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr. ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitsondering van den Zondag.

WOENSDAG 11 APRIL 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

ADVERTENTIEN.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Donderdag den 12den April 1860.
Voor 's Lands Algemeene pakhuizen alhier van diverse goederen.

Op Vrijdag den 13den April 1860.
Bij den heer *J. A. A. Nicolai*, aan de Kalimaas van diverse goederen. (498)

Op Maandag den 16den April 1860.
Bij den heer *Vogelzang*, te Kalianjar van meubelaire goederen.

Op Dingsdag den 17den April 1860.
Bij den heer *Deeleman*, in de stad van diverse kommissie goederen.

Op Woensdag den 18den April 1860.
Bij de heeren *Anemaet & Co.* in de chins. kamp van een huis en erf.

Op Donderdag den 19den April 1860.
Bij den pachter der pandjeshuizen *I Gioktjoan*, in de Maleische kamp van onuitgeloste pandgoederen.

Op Vrijdag den 20sten April 1860.
Bij den heer *D. M. Martens*, in de stad van diverse toko goederen. (522)

GEBOORTEN.

Heden verloste van een doodgeboren *ZOON*, ANNA MARIA VAN DEN BROEK, geboren MARTHERUS.
Soerabaya, 9 *April* 1860. (517)

VENDUTIE.

Op Vrijdag den 13 April.
BIJ
J. A. A. NICOLAI, aan de *Kaliemaas* aan de *Waterfabriek* als van
MASTEN, ANKERS, KETTINGS, KOPERE SCHEEPS-POMPEN met toebehooren, ROODE en GEEL KOPEREN BOUTEN, ROOD en GEEL BLADKOPER en SPIJKERS, LOOD, diverse IJZERWERKEN, KOPEREN en IJZEREN WATERKETELS, DEKBALKEN en PLANKEN etc. etc. (496)

Nanti arie Djoemahat tangalnja 13 April.

ADA LEILANG

di mana roemanja toewan J. A. A. NICOLAI, di *Kaliemaas* dekat die *Roema-aijer*
MAU DI DJOEWAL
TIANG TIANG, DJANKAR, RANTEH, POMPA POMPA dengan bekakasnja, BOUT TEMBAGA REMA dengan KOENING, TEMBAGA LAPIS MERA dengan KOENING, PAKOE TEMBAGA, TIMA, bekasas BESSIE ROEPA ROEPA, TEMPAT AIJER BESSIE dengen TEMBAGA. BALOK, PAPAN dengen apa njang ada lagie. (501)

HOUT VENDUTIE

TE
MODJOKERTO,
Maandag den 16den April,
van **P. M. 400 STUKS BALKEN** afkomstig van den hout aankap te *Blitar*, behoorende aan den Heer W. B. LOUDON en liggende zeer geschikt voor den afvoer.
(399) pp. L. H. ZANTHUIS.

De tegen den 16 April aanstaande geannonceerde VENDUTIE van p. m. 400 st. BALKEN kan ten gevolge van den hoogen waterstand geen plaats hebben.
(524) pp. **L. H. ZANTHUIS.**

VENDUTIE.

Op een nader te bepalen dag,

zullen de ondergeteekenden verkoopen, EEN ERF GROOT 1 bunder 25 □ roeden 91 □ ellen en 95 □ palmen, met daarop staande STEENEN HUIS en bijgebouwen, gelegen te *Oendaän*, buiten deze stad, naast de fabriek van den Heer **BAIJER**, blok II, wijk R. No. 1560, in eigendom toebehoorende aan Mevrouw de wed. LOISEL.
(449) **ANEMAET & CO.**

De geannonceerde

VENDUTIE

van het **HUIS** en **ERF** gelegen te *Oendaän* naast de fabriek van den heer BAIJER, en in eigendom toebehoorende aan Mevrouw de wed. LOISEL zal plaats hebben,
op Woensdag den 18den April 1860,
ten kantore van
(523) **ANEMAET & CO.**

EXECUTORIALE VERKOOP.

Op Maandag den 23sten April 1860.

Zal te Modjokerto, door den ondergeteekende, Buitengewoon deurwaarder bij den Raad van Justitie te Soerabaija, wonende te Modjokerto, door tusschenkomst van het vendukantoor aldaar worden verkocht.
Een ERF met het daarop staande STEENEN met PANNEN GEDEKT HUIS, en bijgebouwen gelegen in de kampoong *Galoean*, bij de verponding geregisteerd onder no. 1477 toebehoorende aan den Javaan PAK SALEH.
MODJOKERTO, *De Buitengewoon*
den 22sten Maart 1860. *deurwaarder voornoemd.*
(483) **W. VIJSMA.**

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

VERTREKDAGEN
van het stoomschip
OENARANG,

Van **Batavia 15** en **29** *April.*
19 „ **27** *Mei.*
„ **Samarang** naar **Soerabaya 18** *April.*
2, 16 en **30** *Mei.*
„ **Soerabaya 22** *April.*
6 en **20** *Mei.*
„ **Samarang** naar **Batavia 24** *April.*
8 en **22** *Mei.*
Nadere informatien bij
(527) **ADAM & CO.**

HET STOOMSCHIP PALEMBANG,

kapt. KULLER.
Vertrekt naar **Samarang** en **Batavia** op *Dingsdag den 17den April.* Adres bij
(520) **W. CORES DE VRIES.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

Tegen aannemelijke voorwaarden bestaat er voor eenen

DOCTOR

gelegenheid om naar Nederland passage te bekomen aan boord van een Nederlandsch koopvaardijschip.
Nadere informatien te bekomen bij
De Agenten,
(495) **B. KOPERSMIT & CO.**

De ondergeteekenden hebben onder hunne firma **B. VAN LEEUWEN & CO.** een handelshuis opgerigt te Soerabaya.
BATAVIA, 6 *April* 1860.
(511) **B. VAN LEEUWEN & CO.**

VERLOREN OF GESTOLEN.

In den avond van den 7den dezer bij den *Simpangschen weg* een **WIT MANILA TEEFJE** met lange ooren, korten staart en kort geknipte neus en pooten.
De eerlijke vinder kan eene goede belooning en de eerlijke kooper den koopprijs erlangen, bij bezorging van dit hondje aan het Bureau dezer Courant. (513)

PEKIN EN DE CHINEZEN.

(*Vervolg.*)

Een paleis in de ware beteekenis van het woord vindt men hier niet. Hetgeen de chinees met dien naam bestempelt is eene opeenhooping van villas, tempels tuinen, lanen, vijvers, watervallen, rotsen, bergen in het klein, onbeschrijfbare gebouwen, eenige geisoleerd, andere met elkander verbonden door galerijen van traliewerk, van biezen en bamboe rood of geel beschilderd. — Elk dier villas, elk dier gebouwen, over het algemeen laag en van kleine uitgestrektheid, hebben eene bijzondere bestemming: het eene is de woning van den keizer, het andere gebouw der keizerin; de overigen die der kinderen, der bijzitten, der gesnedenen, der gunstelingen, van zijnen eersten minister en van de vrouwen en bijzitten der overledene keizers.

Wat nu de meubels betreft, men ziet er niets Europeesch. De chinees neemt, wat vreemde voortbrengselen betreft, niets dan opium en scherven van fleschen; met het eene bedwelmt hij zich: men zegt dat zijne hemelsche Majesteit zich niet ontziet er van te rooken met zijne gunstelingen; van het andere maakt men glazen.

Men geeft de voorkeur aan oud glas te doen smelten, in stede van te trachten hetzelve te maken met glasachtige bestanddeelen, die men overal aantreft.

Rondom dit keizerlijk paleis, versierd met vier poorten, juist front makende naar de vier windstreken, vormen het ministerie, de academiën, de tribunalen en hooge scholen verschillende groepen. — De eerste galerij, regts bij den ingang der stad, door de poort van de grootste gelukzaligheid, is die der keukens van den zoon des hemels. Wanneer de zoon des hemels ziek is, zendt hij om den bijkok.

Mijn eerst uitstapje gold de tempels en gedenkteekenen. In eerstgenoemde, waar een ieder kan binnen treden zonder iemand te beleedigen, valt het oog onmiddelijk op ontelbare figuren van godheden van alle gedaanten, verschrikkelijk bespottelijke beelden, waarvan men nimmer hoorde gewagen. Men denkt er over na waarom de chinees er vermaak in schept, instrijd met andere beschaafde volken zijne heiligen en zijne goden voortestellen onder grijnzende afzigtelijke gedaanten, voorzeker ontsproten uit een krank hersengestel, dronken van haschich en opium. (*) De chinees heeft slechts een middelmatig vertrouwen in zijne goden en voor hem is de godsdienst eene bijzaak. Wil hij twee krekels, wachtels of hanen doen vechten, is de chineesche vrouw onvruchtbaar of wenscht de matrone den dood van den echtgenoot, die haar al te hard liefkoost, dan loopt men spoedig naar den tempel, niet om te bidden,... verre van dien,... maar om de godheid te raadplegen door middel des priesters, welke altijd gunstig antwoordt aan hen die de koorden hunner beurzen ontknoopen; anders is de kale, inhalige of arme chinees een, hond in het oog van zijnen god.

De meubels van een burgelijk huis bestaan in stoelen, rustbanken, tafels, penanttafels, bedden, bloempotten, vogelkooijen, lantaarns, geschilderd of wel van geolied papier enz. enz.

De muren, verdeeld in paneelen door aanbrenging van hout, zijn van zedespreuken voorzien, zoo als, *Het berouw is de lente der deugd* en andere beuzelingen die niemand hinderen.

Het papier waarvan ik zoo even sprak is van een algemeen gebruik: men gebruikt het overal voor.

Wilt gij een zonnescherm, zolen aan uwe schoenen, een mantel? de chinees zal u onmiddelijk daaraan helpen, en wel ondoordringbaar voor den regen, doch bruikbaar voor vier en twintig uren.

Het huis van den arbeidsman is even eenvoudig als de asule (tent) van den Tartaar. Uitgespreidde matten op den grond of op eene bank, ziedaar een bed. Een klein bankje van riet, zeer ligt, ziedaar een hoofdkussen. Een ketel en twee à drie kopjes met ander half schoteltje, ziedaar het keukengereedschap.

De kleederdragt van den chinees is van eene zuivere eenvoudigheid (ik spreek van het volk:) de chinees weet zeer goed door zijne handelsbetrekkingen, dat men zich in Europa van laken bedient, van hemden, zakdoeken linnen, servetten enz. maar hij ziet daarvan het nut niet in. Naarmate de luchtgesteldheid trekt hij eene kiel aan,

(*) De schrijver heeft het excus van nog slechts een jaar in China te zijn geweest, en als seminarist een afgezonderd leven te leiden, anders zou hij weten dat het Buddhaïsme van de hedendaagsche chineesen, de verbastering is van eene secte van het Indisch Bramaisme, en dat hunne beelden voor een gedeelte ook daaraan zijn ontleend, terwijl zij niets anders zijn, dan de voorstellingen van oude legenden en zamenvoegsels van verschillende allegoriën.

BATAVIASCHE SCHOUWBURG LOTERIJ.

OP NIEUW VERKRIJGBAAR.

HEELE, HALVE en KWART LOTEN.

bij

(515) SCHIMMELPENNINCK & CO.

WOODBURRIJ & PAGE.

Zullen onmiddelijk na den twintigsten deze plaats verlaten, en kunnen alzoo den tijd tot het nemen der portreten of gezigten slechts openstellen tot den 20 *aanstaande* aangezien zij na hunne reize in de Molukkos te Soerabaya niet meer zullen verblijven. (512)

TE HUUR.

EEN HUIS gelegen aan den *Kalimaas* laatst in gebruik bij het *Java Hôtel*.

EEN der ACHT HUIZEN aan den *Grissee-schen weg*.

Beide te bevragen bij

(518) **J. JANSEN.**

TE HUUR

EEN HUIS in de *Rosendoorenlaan*.

Te bevragen bij

(509) A. F. A. LOTH, qq.

TE HUUR

Tegen 15 *April aanstaande.*

HET HUIS thans bewoond door Luit. BRINKGREVE.

Te bevragen bij

(506) J. F. POLAK.

TE KOOP

VIER CENTRIFUGES

met

STOOMVERMOGEN.

(14) B. J. VAN ECK & CO.

MACHINERIE.

Twee buitengewoon krachtige SUIKERMOLENS met waterwiel-as en gearing compleet, met Cylinders van 54 duim lengte, bij 30 duim diameter en Cylinder-assen van 11 duim diameter. Deze molens zijn de krachtigste welke op Java worden aangebragt, gelijk die welke reeds te *Pandaän, Watoe-toelies* en *Kandang Djattie* staan en zijn in staat om in 24 uren 120,000 tot 150,000 kannen Sap te produceren.

Vier **STOOM SUIKERMOLENS** met Stoomtoestellen-, ketels- en toebehooren compleet; de molencylinders 30 duim lang bij 18 duim diameter, Stoomketel 12 voeten lang bij 4½ voet diameter met vlampijpen, de Cijlinder van het toestel 10½ duim diameter met 24 duim slag. Deze molens kunnen in 14 uren 70,000 tot 80,000 kannen sap produceren met slechts eene geringe hoeveelheid brandstof.

Acht **CYLINDERS** van 48 × 24 duim dimensie voor suikermolens compleet met as en rondselen.

Eene hoeveelheid **SUIKERPANNEN.**

Alle bovengenoemde machineriën zijn nu reeds op weg herwaarts van Engeland, en worden te koop aangeboden door de ondergeteekenden, wie tevens bereid zijn alle soorten van machinerien te leveren welke voor Suikerfabrieken benoodigd zijn.

De teekeningen dezer machinerien zijn bij ons te bezigtigen.

Mc MILLAN MARTEN & CO.

(407) *Agenten voor den Heer* R. W. THOMSON.

UIT DE HAND TE KOOP.

Een PARTIJTJE wetenschappelijke en literarische BOEKEN in verschillende talen.

Alsmede eenige heel- en verloskundige instrumenten.

CATALOGUS ter inzage gedeponeerd bij de BOEKHANDELAREN LE ROY & Co. (505)

ONTVANGEN.

BALLON GROTESQUE

bij

(528) **HAMMELBURG.**

IMPRIMÉS.

BLANCO GEDRUKTE STUKKEN voor den handel, met nette letter op SOLIDE PAPIER gedrukt, worden met spoed en accuratesse vervaardigd ter drukkerij van den *Oostpost*.

(358) **LE ROY & CO.**

WEDEROM ONTVANGEN:

BLIKKEN

AMERIKAANSCHE PERZIKEN

op water.

(521) **GEBRs. VAN DELDEN.**

KINDERSPEELGOED

voor jongens

gesorteerd in zeer nette koffertjes van diverse grootten.

(280) LE ROY & CO.

PAS ONTVANGEN.

Onderscheidene soorten ENGELSCHE GELEIJEN.
ENGELSCHE BOKKINGS.
SIROP DE PUNCH.
VERMICELLI en MACARONI in kistjes.
VERSCHE GEMBER.
PUIKE ZUURKOOL, ROODE KOOL, SNIJBOONTJES, ANDYVIE en SPERGIE BOONEN in STOPFLESSEN.
ANSJOVIS en HARING.
Fijne soort WIJNEN.

Bij

(508) **DE STURLER & FAGNOTTI.**

VOOR KOMPAGNIES ADMINISTRATIEN.

SCHIJFSCHIETREGISTER

van **280** folio's naar aangenomen model, zoodanig ingerigt dat die voor oefeningen op alle afstanden gebezigd kunnen worden.

(444) **LE ROY & CO.**

PER MAIL ONTVANGEN.

NAPOLEON III en DE GEESTELIJKHEID *door Hippolyte Castille*............ *f* 1.—
FRANKRIJK, het KEIZERRIJK en HET PAUSDOM, uit een volkenregtelijk oogpunt beschouwd *door den heer Villemain*............ *f* 1.—
ANTWOORD op de brochure van Laguerroniere DE PAUS en HET CONGRES *door Coloman Graaf Mailath te* WEENEN. *f* 1.—

(387) **LE ROY & CO.**

WISSELS OP NEDERLAND.

(525) **B. J. VAN ECK & CO.**

KANTOORBOEKEN.

Fransch fabriekaat met KOPEREN rug en hoeken als JOURNAL, MEMORIAL, COMPTE COURANT LIVRE de CAISSE, GRAND-LIVRE, LIVRE de FACTURES enz.

Idem van Hollandsch fabriekaat in Russisch en Chagrijn leder gebonden in alle formaten en verschillend gelijnd voor alle voor den handel benoodigde bijboeken.

Alles tegen zeer lage prijzen. (357)

WISSELS op NEDERLAND

bij het agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel-Maatschappij alhier. (422)

HOLLOWAY PILLEN en ZALF.

Ad. *f* 1,— *f* 3,— en *f* 5,— per doos of pot, naar gelang van derzelver grootte, bij

(526) **LE ROY & CO.**

Ter voorkoming van misverstand en de mogelijke gevolgen van dien, vermeenen de ondergeteekende het van hunnen pligt, ter kennisse van belangstellenden te brengen, dat de te Rotterdam opgerigte firma:

NIEUWENHUIJS & CO.

„voor het verduurzamen van levensmiddelen en het „drijven van handel daarin, benevens in verdere „Scheepsprovisien", in geene de minste betrekking staat tot de reeds sedert vele jaren te Amsterdam, (Buitenkant bij de Kalkmarkt *U No.* 65) bestaande firma.

J. H. NIEUWENHUIJS Jr. & Comp.

AMSTERDAM,
6 *Februarij* 1860. (488)

BOEK EN PAPIERHANDEL

VAN

LE ROY & CO,

PROPATRIA het best afgesneden ad. *f* 10.— per riem.
Idem onafgesneden van af *f* 6.— en hooger.
Groot en klein MEDIAAN. NATUREL, KARDOES MARMER, CHITS, en PAKPAPIER.
VELIJN PAPIER van af *f* 5.— en hooger per riem.
NAGEMAAKT PROPATRIA groot en klein MEDIAAN.
PAPIER SANS FIN, ad. *f* 2.— per el. Bij partij nemende wordt een aanmerkelijk rabat gegeven.
POSTPAPIER in KWARTO en OCTAVO en verschillende kwaliteiten hetwelk tegen denzelfden prijs met STEMPEL of INITIALEN wordt voorzien, waarvan de nette bewerking alle concurrentie kan doorstaan.
PAPIER BATONNÉ, COMMERCIAL en RAYÉ *EN PATE* in 4° en 8°.
REKENING COURANT- en VERKOOP REKENING PAPIER zeer netjes gelijnd op SOLIDE PAPIER. (356)

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 11den April 1860.

— De Mailpaketten, die reeds heden ochtend vroeg hier werden verwacht, zijn bij het ter perse leggen dezer courant nog niet aangekomen. Welligt is de hooge waterstand de reden van dit oponthoud.

— VERSNELDE COMMUNICATIE. Gister ochtend te acht uro werd te Probolingo een telegram aangeboden voor Soerabaija. Te twee ure des namiddags werd het overgeseind en te zes ure tegen den avond te Soerabaija aan den belanghebbenden uitgereikt. *Zou dit oponthoud ook een gevolg zijn van den hoogen waterstand?*

— De in de laatste twee weken aanhoudend gevallen regens, nog vermeerderd door eenen buitengewonen aanvoer van water door de Kedirie rivier, hebben op den 6den 7den en

vervolgens een lang kleed, daarna eene tunique van de huid van een lam of wel van watten voorzien. Om tijd te winnen slaapt hij in groot tenue!

Naarmate het warme saisoen terugkeert ontdoet hij zich één voor één van zijne kleedingstukken, en wanneer het midden in den zomer is, behoudt hij niets meer dan zijne pantalon.

Blaauw, zwart en grijs zijn de geliefkoosde kleuren van het volk.

In de hooge maatschappij is de kleeding der dames, rijk, elegant en tevens origineel. Lange kleedjes met zijde gestikt, met in het oog vallende kleuren en een onbeschrijfbaar kapsel, onderscheiden hen van de mannen!—

Zij hebben groote zorg voor hunne hairen, en vlechten er opgevulde vogeltjes in, zelfs insekten, bloemen, vliegen, kevers, trosjes van aardbezien of kersen. De vrouwen der grooten (alleen de Chineesche niet de Tartaarsche dames!) gaan zeldzaam uit, om de geheel eenvoudige reden dat hunne voeten verminkt zijn. — Hunnen gang gelijkt volkomen op die van een eend op houten pooten.

De vrouwen van het volk maken daarop eene (voor haar gelukkige) uitzondering, en gaan uit en doen hare zaken even als de mannen.

De chinees scheert zich het hoofd en laat alleen op den kruin eene dikke lange vlok hair staan, welke hij met zeer veel zorg vlecht en groeijen laat tot aan de hielen.

Binnen hunne vertrekken spelen de dames met de kaarten, spinnen zijde of katoen, praten over hare buurvrouwen en werpen steelsgewijze blikken door de jalousiën indien de vensters op de straat uitzien. — De huishouding vordert weinig zorg en weinig tijd. — De kinderen nog kinder! Men legt of men laat de dreumissen zitten op eene mat en daar behelpen zij zich zooals zij kunnen. Voor hen die reeds loopen kunnen opent men de deur, maar indien de woning nabij eene rivier of vijver gelegen is, dan neemt men de voorzorg, hen een kalebas of eene blaas aan den hals te binden. Valt dan het kind in het water, dan heeft de zorgvuldige moeder de tijd ter hulp te ijlen.

Het voedsel van den chinees van de middenklasse is eenvoudig: rijst, gewekt in water, eene gestoofde eend of varkensvleesch, ziedaar een maaltijd van Belzazar. Het arme volk stelt zich tevreden met een hand vol rijst des morgens, en even zooveel des avonds benevens eenige kopjes thee. In het saisoen der vruchten voegt hij bij zijnen gewonen maaltijd, eenige pruimen van Huntung of een abricoos, eene perzik, eene druiventros, eenen appel zonder pitten, eene peer of iets dergelijks.

De straten en de pleinen van Pekin zijn als eene voortdurende markt. De gewoonte die men hier heeft, om iedere soort van koopwaar uittestallen op den publieken weg, geeft aan straten en pleinen het aanzien van eene onafzienbare basar. Deze voortdurende opeenhooping van koopwaar; die met den dag een aanvang neemt en laat in den nacht eindigt, herschept de breedste straten in, enge stegen, waarin men zich niet kan bewegen zonder de ellebogen te gebruiken.

Winkels en magazijnen zijn verguld of beschilderd met zeer levendige kleuren.

Enorme uithangborden boven iedere uitstalling, waarop met groote letters te lezen staat, de deugdzaamheid der koopwaar, of de goede hoedanigheden van des koopmans voorouders, worden door den wind heen en weder geslingerd.

Maar laat u niet verleiden door de deugden der voorouders, maar biedt stoutweg tien stuivers voor een voorwerp waar men er u zestig voor vraagt.

Op eenige andere leest men deze leugentaal letterlijk vertaald: *Hier steelt hier bedriegt men niet, het is de vaste prijs van Londen.*

De chinees is een uitstekend koopman om niet te zeggen, een dief. Indien het toeval of de honger u voor de deur brengt van een varkenslager of koopman in gevogelte, neem u dan in acht. Honderd tegen een, verwed ik, dat men u besteelt in weerwil van alle zorg, die gij neemt om ieder stuk waarop gij biedt te bekijken, zoodat de heerlijke ham, die gij zoo even hebt betaald volgestopt is met aarde, zoo natuurlijk gelijkende op het lekkerste spek van de wereld, dat men nog immer gelooft, terwijl de tanden kraken van het zand, dat het spek gaarig is; dat het gevogelte, hetwelk gij versch en donzig hebt bevonden, opgestopt is zijn met werk; dat uwe eijeren vuil zullen zijn, dat de kaas die gij medeneemt een heerlijke taart van snijboonen is.

Straten en pleinen zijn ook bezet door duizende werklieden, die in alle hoeken hun kraampje opslaan om zelfs onder den blooten hemel hunne kleine snuisterijen te koop

Satea dezer de Soerabaija en Porrong rivieren, tot een sedert lang niet gekend peil doen zwellen.

De kunstwerken te Melirip en Lenkong hebben den aandrang van het water met het beste gevolg doorgestaan. Alleen de overlaat te Porrong heeft eenige schade bekomen.

Het water is thans sterk aan het vallen en bestaat er hoop eenige dijkbreuken, bovenstrooms de brug van Modjokerto spoedig meester te worden.

De bevolking onder het toezigt der ambtenaren en hoofden, is bezig die met kracht van handen te digten.

Sangir-Eilanden.— Door den radja en de rijksgrooten van Siauw is de hulp van een vaccinateur verzocht tegen de aldaar heerschende pokken.

FRANKRIJK.

— De door de brochures en den encyclischen brief van den paus opgewekte godsdienstbeweging schijnt in het wetgevend ligchaam te zullen worden voortgezet. Een groot aantal gedeputeerden, men zegt zelfs 80, die onder voorwendsel van de belangen der godsdienst te verdedigen, zich bij de oppositie voegen. De regering is niet zeer bevreesd voor dit plan; zij is overtuigd, dat deze leden, welke meest allen onder hare bescherming in het wetgevend ligchaam zijn gekozen, hunne stoutheid niet zoo ver zullen drijven.

— Toen nu kortelings de Graaf Walewskij aftrad, en in diens plaats den heer de Thouvenel de portefeuille der buitenlandsche zaken werd aangeboden, scheen de nieuwe minister hier minder bekend, terwijl toch zijne benoeming, in verband met het weder optreden van Graaf Cavour als Sardinisch premier, van zeer groot belang is. Daarom geven wij de volgende schets der carrière van den Heer de Thouvenel die een dier zeldzame mannen is die zich aanbevelen in ieders achting door hun edel karakter, zoowel als door hunne bekwaamheden. Nog jong, heeft de heer Thouvenel bewijzen gegeven van zoodanige rijpheid van oordeel en levendig doorzigt die hem in zaken de meerderheid hebben gegeven. Naauwelijks twintig jaren oud ondernam hij reeds eene reis naar het Oosten en bragt een rijken oogst van belangrijke studien van daar terug, dewelke hij verzamelde in een merkwaardig werk, eerst uitgegeven in de *Revue des deux Mondes* en vervolgens in een afzonderlijk boekdeel.........Den goeden uitslag dier uitgave plaatste M. Thouvenel onder de beroemdste medeschrijvers dier verzameling.

Kort na zijne terugkomst in Frankrijk trad hij in de administratie van buitenlandsche zaken, en vond in den heer de Sage eenen staatkundigen leidsman, die zulke schoone herinneringen heeft achtergelaten, een juist beoordeelaar van zijne bekwaamheden en eenen ijverig beschermer. De Heer Thouvenel kenmerkte sedert dien tijd zijn helder doorzigt door de aandacht van Europa te vestigen op den voet dien Rusland zich won in Klein-Azie, terwijl hij ontvouwde de nadeelige gevolgen daarvan voor het evenwigt van Europa, vastgesteld bij het verdrag van Unkiar-Skelessi den 8 Junij 1833, tusschen Turkije en Rusland.

In 1844 kon hij op de plaats zelve bestuderen de kwestie der Donauverstendommen die later de Europesche diplomatie zoude bezig houden, en men kan zeggen, dat het licht dat hij verschaft heeft aangaande de ligging en de belangen van dat land, niet in gebreke is gebleven invloed te hebben op de bijzondere staatkunde van het Fransche Gouvernement in de bijeenkomsten te Parijs, waar het lot der vereenigde Vorstendommen werd bepaald.

De Heer Thouvenel begaf zich vervolgens naar Parijs, bij M. de Rumignij, als behoorende bij het gezantschap.

In de maand September 1845 stak hij naar Athene over, als secretaris van het Fransche gezantschap, en ontving van koning Leopold voor zijn vertrek de benoeming van ridder der, door den koning ingestelde, orde.

Hij werd benoemd tot zaakgelastigde, vervolgens minister met onbepaalde volmagt bij datzelfde hof.

Later werd de Heer Thouvenel naar Munchen gezonden, in hoedanigheid van Fransch Gezant en werd van die post teruggeroepen, om de staatkundige leiding op zich te nemen van buitenlandsche zaken, eene bediening waarin hij bewijzen gaf van zijne uitgestrekte kennis en eene merkwaardige tact in de leiding der zaken. Toen de Heer Drouijn de Lhuijs, toenmaals minister, geroepen werd bij de in April 1855 te Weenen gehoudene, bijeenkomsten werd de Heer Thouvenel belast met het ministerie *ad interim*.

Gedurende deze administratie, hoezeer van korten duur, kon de keizer zelf oordeelen over de hooge persoonlijke waarde van den heer Thouvenel en benoemde hem tot Ambassadeur te Constantinopel in Julij 1855.

Sedert dat tijdstip heeft de Heer Thouvenel zijne gewigtige en moeijelijke taak vervuld, op eene wijze waardoor hij het vertrouwen van den Keizer, heeft geregtvaardigd alsmede de bijzondere achting, die zijn karakter en diplomatieke talenten zoo ten volle waardig zijn.

— Door den heer Bru, geëmploijeerde bij het museum van Narbonne, is eene belangrijke ontdekking gedaan en wel met betrekking tot eenige nieuwe eigenschappen, welke de zoutzure potasch in zich bevat.

Ontdekt hebbende dat dit chemisch voortbrengsel eene groote aanhechtende kracht bezit, heeft hij beproefd om groote blokken marmer, steen of hout, welke vooraf gekloofd waren, weder door middel van die potasch te verbinden, hetwelk hem volkomen is gelukt; hetzelfde resultaat heeft hij gekregen, door de toepassing op gebroken vazen, beeld-en glaswerk. Om de bewerking te verrigten heeft men niets anders te doen, dan de gescheurde kant van het voorwerp, hetwelk moet worden hersteld, met eene voldoende hoeveelheid oplossing van zoutzure potasch te bestrijken, waarna de deelen van het gebroken voorwerp, aan elkander worden gehecht. Hij heeft op deze wijze allerlei soort van gebroken voorwerpen weder hersteld, na verloop van weinige dagen zaten zij weder zoo sterk in elkander, dat men met geweld eerder een ongeschonden gedeelte van het voorwerp zou hebben kunnen verbrijzelen, dan die plaats waar de vereeniging had plaats gehad.

De voordeelen van deze ontdekking zijn duidelijk; een groot nut zal daarvan kunnen worden getrokken voor de schoone kunsten, de industrie, ja zelfs in de huishouding, daar de zuinige huismoeder thans in staat is gesteld, om op eene goedkoope en gemakkelijke wijze, hare gebroken borden, glazen enz. weder tot verder gebruik geschikt te maken. Wat vooral het algemeene gebruik zal aanmoedigen, is de geringe prijs voor welke men zich de zoutzure potasch kan aanschaffen, welke door den heer Bru onder den eigenaardigen naam van *Colle-tout* wordt aangeduid.

DUITSCHLAND.

— Geen staat in Europa — wij merkten het reeds herhaaldelijk op — gaat op dit oogenblik onder zulk een last van bezwaren en moeijelijkheden gebuk als Oostenrijk. Vroeger wezen wij vooral op den neteligen staatkundigen toestand van het rijk, op het dreigend verlies zijner Italiaansche bezittingen en op de gisting in Hongarije — thans willen wij met een enkel woord spreken van de financiele uitputting van dat land.

Met de financien is het indedaad treurig gesteld. Sedert 1848 geregeld een deficit; in een tijdverloop van elf jaren heeft het tekort een cijfer voor 1181 millioen gulden bereikt, d. i. gemiddeld 107 millioen per jaar. De keizer heeft bevolen, dat het dienstjaar 1860 N, 1861 geen deficit mag opleveren, en het is geene gemakkelijke taak aan dit bevel te gehoorzamen. In het uiterste geval kan Oostenrijk op een jaarlijksch inkomen van 280 millioen gulden rekenen; doch de rente der staatsschuld eischt ongeveer 96 millioen hiervan. (Voor 1858, dus vóór den Italiaanschen oorlog, bedroeg die rente reeds ongeveer 87 millioen). Het leger, dat in de jaren van binnenlandsche en Europesche crisis ongeveer 200 millioen noodig had, zal men nu niet beneden de 90 à 100 millioen kunnen onderhouden. Het keizerlijk hof leeft spaarzamer dan in Frankrijk, en behoeft 9 millioen gulden. De overige kosten van het staatsbeheer beliepen in 1858 123 millioen, en hier kan gevoegelijk bezuinigd worden, want tot heden stelde elk hoofd van een departement van algemeen bestuur, naar goeddunken zijne begrooting vast, en de ministers van financien moesten voor het geld zorgen. Hierin moet eene verandering komen, wil men geen deficit hebben en de schuldeischers van den staat, overeenkomstig de hun gedane toezegging, voldoen.

Hoe ongunstig het nu ook met Oostenrijks geldmiddelen moge staan, Oostenrijks hulpbronnen zijn nog niet opgedroogd. Sedert 1840 heeft de staat veel gedaan voor de verbetering van den materielen toestand, voor spoorwegen, rivieren, wegen enz., en dit is hem voor het belastbaar vermogen in den lande zeer te stade gekomen. Nog veel kan er gedaan worden tot verbetering van den financielen toestand, zooals eene hervorming in de grondbelasting (met welker onderzoek eene commissie bezig is), eene intrekking der woekerwetten, bevordering van het vrije verkeer, enz.

— In de voornaamste kringen alhier wordt het als zeker beschouwd, dat Frankrijk en Engeland het daarin volkomen eens zijn, dat er een groote Noord-Italiaansche staat zal worden gevormd. De veelbesproken questie van den afstand van Savoye aan Frankrijk heeft de hier heerschende ongunstige stemming niet weinig vermeerderd, en dit ontwerp ontmoet hier dan ook een hevigen tegenstand.

— De *Preussische Zeitung*, die wel is waar sedert het begin van dit jaar opgehouden heeft een half-officiel dagblad te zijn, maar toch geacht wordt in eenige betrekking tot de bewinds lieden te zijn gebleven en de zienswijze der regeringskringen uit te drukken, geeft eenige beschouwingen over de zinsneden der Engelsche troonrede betreffende de Europesche aangelegenheden, waarin het volgende voorkomt.

Niemand zal aan Engeland het regt betwisten, om zijne politiek ten aanzien van de Italiaansche aangelegenheden, naar zijne eigene belangen in te rigten; maar het kon de oplossing der Italiaansche questie in geen geval als zijne uitsluitende taak of als zijn uitluitend regt beschouwen. Het had daartoe geen meerder regt dan de overige Europesche groote mogendheden, die aan den oorlog geen deel hadden genomen. De zorg voor de regeling der Italiaansche belangen behoorde in de eerste plaats aan de strijdende partijen, dat is Sardinie en Frankrijk aan den éénen, Oostenrijk aan den anderen kant. Deze mogendheden hadden zoowel bij de praeliminairen van Villafranca als bij het Züricher vredesverdrag bepaalde verpligtingen jegens elkander aangegaan. Men mogt verwachten dat voorstellen, op die verdragen gegrond, aan de tot het congres uitgenoodigde mogendheden zouden worden voorgelegd. Engeland was ongetwijfeld bevoegd, van zijnen kant voor de beraadslagingen van het congres eene voorwaarde te stellen, eene bepaalde grenslijn aan te wijzen, welke zijns oordeels bij het nemen van maatregelen ten aanzien van Italie, niet zou mogen overschreden worden. Het mogt voorts de aanneming van dat voorbehoud tot voorwaarde stellen van zijne deelneming aan het congres; alleen sprak het dan ook van zelf, dat het zich daardoor, in geval van niet aanneming van zijn voorbehoud, van het congres uitsloot en de regeling van de Italiaansche aangelegenheden aan de overige mogendheden overliet.

„ Het Engelsche bewind heeft eenen anderen, in ieder geval verrassenden weg ingeslagen Het is op zich zelf met eene der strijdende partijen in afzonderlijke onderhandeling getreden. Lag het daarbij in zijne bedoeling Frankrijk van de aangegane verpligtingen af te trekken, of aan hetzelve een middel te verschaffen om zich daarvan te bevrijden? Wij weten het niet; want wat men verhaalt van de grondslagen, waarop Engeland met Frankrijk zou zijn overeengekomen, om ze in de eerste plaats aan Oostenrijk en vervolgens aan het overige Europa op te dringen, — daaraan kunnen en zullen wij geen geloof slaan tot wij er toe genoodzaakt zijn.

„ Naar de omloopende geruchten zou er van niets geringers questie zijn, dan van de toevoeging van al de drie hertogdommen en van de Romagna aan Sardinie. Het kan twijfelachtig wezen, of de verhindering van de aanhechting dier landstreken zonder vreemde tusschenkomst, mogelijk zou zijn; in het belang van Europa kon het in overweging worden genomen, in hoe verre eene versterking van Sardinie door eene Midden Italiaansche confederatie wenschelijk kon wezen; De belangen van een ander Souverein in MiddenItalie vereischten eene zorg, waarbij op de regtmatige belangen van beide partijen in billijkheid acht geslagen werd. Van dat alles zou, volgens de geruchten, bij de tusschen Engeland en Frankrijk gemaakte schikkingen geene questie zijn, maar alleen van eene eenvoudige vergrooting van Sardinie; eene vergrooting, bij welke de toegevoegde deelen grooter zouden zijn dan de kern waaraan zij toegevoegd werden, en door welke Sardinie opgeblazen maar niet versterkt zou worden. En toch zou Sardinie deze verzwakkende vergrooting niet zonder offer erlangen: het zou niet het oude Sardinie zijn, hetwelk vergroot werd, maar een nieuw kleiner Sardinie — het zou Sardinie zijn zonder Savoije en Nizza.

„ Het is niet te gelooven dat de dynastie Savoije haar stamland zou willen afstaan als koopprijs voor eene vergrooting van grondgebied; een Sardinisch staatsman kan nooit met een goed geweten oude en zekere bezittingen in ruil geven voor nieuwe en onzekere.

„ En hoe zou het Engelsche ministerie er toe kunnen komen, om de vaste overleveringen der Britsche politiek, waaraan dat land sedert de troonsbeklimming van Willem III, geen oogenblik ontrouw is geworden, te verzaken? Hoe zou het er toe komen om aan zijnen gevaarlijksten nabuur uit vrije beweging zulke concessien te doen? Hoe zou er toe komen om zelfs aan Frankrijk den weg te openen, naar de politiek der natuurlijke grenzen? Zou lord Palmerston daardoor de vrijheid van Italie willen koopen? Hij zou voor dien koopprijs de vrijheid van Italie, misschien wel de vrijheid van Europa opofferen. Met de bergpassen door de Alpen zouden de poorten van Italie in de handen van Frankrijk zijn, en geene vergrooting van Italie zou tegen het nadeel van zulk een offer opwegen. Zwitserland zou ook aan de zuidzijde door Frankrijk omringd, en deszelfs onzijdigheid eene herschenschim worden.

„ Tot staving van al die geruchten beroept men zich op het tusschen Engeland en Frankrijk gesloten handelsverdrag. Maar welke voordeelen kan Engeland ontleenen aan een verdrag waardoor Frankrijk in staat wordt gesteld, om de belangrijkste middelen, ijzer en steenkolen, goedkooper dan tot nog toe uit Engeland te verkrijgen? Zoo ver kan het toch met Engeland niet gekomen zijn, dat het zijnen rang in den raad der volken, zijn politiek aanzien, voor de vermindering van eenige tariefposten zou willen prijs geven. Nog staan de heeren Cobden en Bright niet aan het hoofd der Engelsche regering.

---

aantebieden. De pasteibakker doet zijne kleine koekjes van rijst, meel, turksche tarwe of van kastanjes bakken in een kleinen oven, geplaatst op twee steenen. — De smid, zijn mand met kolen en gereedschappen gevuld, de smederij geplaatst op een driestal, slaat op een klein aambeeld, nu den hamer in de linker dan in de regterhand grijpende. De barbier scheert het hoofd, vlecht den staart of pluist den baard uit van zijne kalanten.

Een koopman in fluiten speelt op zijn instrument om deszelfs volmaaktheid te doen hooren.

Op het einde van eene bank stalt de boekverkooper zijne waar uit.

Een koopman in bont draagt zijn winkel met zich, op de punt van eenen staak, gelijk de rattendooders de op gevulde ratten ophangen.

De betelnoot-verkooper biedt zijne gereed gemaakte bladeren aan, met de pinangnooten op eene kleine digtslaande tafel. Hij zal u zelfs opium geven, onder den neus van den mandarijn van policie. Een weinig verder heeft zich een pijpenfabriekant opgesteld, aan wiens hals eene mand hangt, met kleine en groote schuif-pijpen. Het chineesch gouvernement verbiedt het gebruik en de invoering van opium onder de strengste straffen en hetzelve laat in het openbaar de voorwerpen verkoopen waarin men dezelve rookt.

Op den hoek eener straat staat een koopman in groenten met eenen berg van kool, wortelen, boonen, salade, meloenen enz.

Een apotheker stalt op eene mat zijne zalven en pillen uit en verkondigt om er doof van te worden zijn *vellenlijm van eenen zwarten ezel*, die alle denkbare ziekten en ongemakken geneest van af het bevriezen der ledematen, tot zelfs de cholera en de gebrokene beenen weder aaneen hecht. Een tanden doctor, bijna bezwijkende onder den last van honderd vijftig snoeren kiezen en hondstanden van eene colossale grootte, rukt de tanden uit met een smids nijptang. Verder streelen drie kunstenaars de ooren van het volk, de een door de toonen van eene guitaar, vervaardigd van de schil van eene meloen, de andere blaast op een *acheng*, een soort van kleinen hand orgel gemaakt met een vijftiental holle rieten dewelke in een kalebas zijn ingezet, de derde slaat met alle zijne krachten op een *pien-tchang*, een soort van klokkenspel van twee reijen, met acht klokken van verschillende grootte.

In een woord terwijl men twee straten van Pekin doorgaat, komt men in aanraking met alle klein-handelaars dier groote stad, en ieder dier rondreizende kooplieden schreeuwt huilt, fluit en vloekt in alle toonen.

Te midden dier bevolking in vastenavond kostuum, gaat een dikke vette man, met een opgeblazen voorkomen, gevolgd door twee mannen waarvan de een een paar rottingen draagt en een pakje touwen, de ander eene zonnescherm; *dat is de schout*. Hij oefent zijne bediening uit met de gewigtige houding van een man die bij den keizer gaat dineeren. Het kleinste vergrijp wordt gestraft met eene wreede gestrengheid. Hier geeft de rijkdom geene magt, de burger ontvangt meer stokslagen dan de vagabond, en de Mandarijnen zijn er even min van bevrijd als de overigen. De keizer laat hen geducht afranselen, wanneer de gelegenheid zich aanbiedt, zulks schaadt noch aan de bevordering noch aan het aanzien; men is er niet slechter om gezien aan het hof.

Rijtuigen kent men hier niet; men gaat te paard of in een draagstoel of in een palanquin. Het chinecsche voertuig is een schilderhuis geplaatst op twee volkomene raderen. Dit is de equipage zoowel van den keizer als der mandarijnen en boeren, met dat onderscheid dat de equipage van zijne Majesteit geel geschilderd is, de uitsluitende kleur der keizerlijke familie.

Wij kunnen de stad en de voorsteden bezoeken, ziedaar alles. Een uitstapje van eenige mijlen kan geen plaats hebben zonder de toestemming van den keizer, zelfs niet om de minerale baden te gaan gebruiken die eenige mijlen van hier, in het gebergte zijn te vinden.

De onveranderlijke gewoonte des keizers is zich te belasten met de reiskosten der vreemdelingen die het land bezoeken, en eene reis, hoe eenvoudig ook, is altijd ten laste van de schatkist van zijne Majesteit. De geldmiddelen van het land worden niet bevoordeeld door eene weigering. Het Gouvernement is echter zeer wantrouwend, en heeft een afschrik van, en noemt zich in acht voor, de vreemdelingen.

(*Wordt vervolgd.*)

RUSLAND.

— Keizer Alexander heeft besloten op elk vaartuig van de Russische vloot, dat lange reizen maakt, eene bibliotheek op te rigten, en bevolen, dat daarvoor uit zijne bijzondere kas eene som van 800 roebels zal worden bijgedragen, terwijl van regeringswege jaarlijks eene bijdrage van 60 roebels zal worden geschonken voor elk linieschip.

— De *Ostdeutsche Post* geeft de volgende schets van de tegenwoordige politieke gesteldheid. „Cavour tegen den paus en tegen Napoleon; Napoleon tegen den paus en tegen Cavour; Engeland voor Cavour en toch niet tegen Frankrijk, voor Sardinië en toch niet met hem; de vrede van Zurich niet verscheurd en niet op den achtergrond van den gezigtseinder; een Engelsch handelsverdrag op den voorgrond; de tweespalt met Rome in het midden; alle beginselen door elkander; alle mogendheden naast en toch niet met elkander ziedaar de weêrsgesteldheid, welke de politieke barometer ons thans vertoont.

ANNEXATIE.

ENGELSCHE BESCHOUWING.

De questie met betrekking tot de inlijving van land bij eenig rijk, houdt de staatkunde van Europa nog steeds in onrust, nu zich weder eene tweede zaak van dergelijken aard voordoet. Deze tweede kwestie is ongelukkiglijk even leelijk als moeijelijk. Is het nu te vooronderstellen dat Frankrijk belangrijke bedoelingen had met den oorlog van Italie? Wanneer het de volkswil was welke Savoije en Nice aan Frankrijk wilden afstaan, even als zulks plaats vond met de vereeniging van de Hertogdommen en de legatie bij Sardinie, dan nog zou tusschen beiden een groot verschil bestaan. Het grootste argument voor eene annexatie met Sardinie, is gelegen in het belang dat Europa heeft om een magtige, onafhankelijke staat in Italie opterigten. Alleen met dat doel voor oogen mag de vergrooting van Piemont worden gewenscht; doch welke redenen kunnen er bestaan om het Fransche keizerrijk uittebreiden? Aan welke zijde wordt de onafhankelijkheid van Frankrijk bedreigd? Welk bewijs kan worden aangevoerd dat hare tegenwoordige sterkte onvoldoende is te achten? De inlijvingen bij Frankrijk zouden meer zijn dan een tegenwigt en neutralisatie voor de toevoegingen aan Sardinie, die, zoo hoog mogelijk opgevoerd, toch nimmer met vrucht zouden kunnen opwegen tegen de sterkte van zijnen tegenwoordigen buurman. Eenen enkelen blik op de kaart van Europa geworpen, doet dadelijk in het oog vallen hoe zeer het overwigt van Frankrijk op Italie zal vermeerderd worden door het bezit van Savoije, en door de verplaatsing der grensscheidingen van zijne naburen van den Var tot Monach. De opregtheid van keizer Napoleon met betrekking tot Sardinie, of zijn vriendelijke tusschenkomst in de zaken van Italie, kunnen niet worden betwist. Questies gelijk deze hebben niets gemeens met het karakter van personen of met de omstandigheden van het oogenblik. Het overwegingspunt ten deze voor Italie is of Frankrijk reeds tot een besluit is gekomen. De naaste buren zijn niet altijd de beste vrienden. Eene van de meest magtige staten der wereld, met gelijke grenzen tusschen haar en een keizerrijk als Frankrijk, zou nog lang in twijfel staan omtrent de toestemming van eenen gedeeltelijken afstand daarvan. De *Patrie* heeft Europa eene theorie voorgelegd, waaruit blijkt dat na verloop van tijd Savoije en Nice zich zullen aangetrokken voelen tot Frankrijk." Dezelfde kracht welke het Milanesche grondgebied in de armen van Piemont heeft gevoerd, zal ook Savoije en Nice in de armen van Frankrijk werpen. In die bedoeling moet gezegd worden dat wanneer de afstand van Lombardije aan Piemont voor deze eene uitbreiding is, het eigenlijk geene overwinning mag genoemd worden. Wonderbaarlijk is het hoe het onafhankelijk bestaan van het Hertogdom Savoije tegenover Frankrijk, altijd veel overeenkomst heeft gehad met eene Comeet welke zich met spoed naar haar perihelium bewoog. Verschrikkelijk is de gedachte aan de verschillende gebeurtenissen welke zich ophoopen door de uitwerking van diezelfde eenvoudige doch onwederlegbare wet. Ook wij denken de kanaal- eilanden wel is waar langzaam doch zeker voor die alles overweldigende magt te zien zwichten. De uitwerkselen welke ons gewoonlijk doen terugzien op de heerschzucht, kunnen wij in de toekomst wel toeschrijven aan eene soort van aantrekkingskracht. In overeenstemming met deze leerstelling, hangen de annexaties, even als de huwelijken, af van het noodlot. Niet eene partij kan zich zelve helpen. Savoije doet eene ijdele poging om den Franschman te ontkomen en Frankrijk moet Savoije slikken, hoe weinig trek hij dan ook in dat brokje moge hebben. De *Patrie* zegt verder," Savoije is op dit oogenblik niets anders dan een deel van Frankrijk. „Zou eene eenvoudige verandering van kleur op de kaart niet kunnen doen veronderstellen dat Savoije een deel is van ons grondgebied? Zou op dezelfde wijze ook niet te kennen kunnen worden gegeven dat wanneer Frankrijk de Alpengrenzen aan de zijde van Savoije in bezit zal hebben, hij ook zijn wensch zal uitstrekken tot de zee-Alpen? Ongetwijfeld mag dit toestemmend worden beantwoord, want om de bergketen der Alpen te scheiden, dit zou eene heiligschennis zijn tegen Aristoteles. De schrijver in de *Patrie* is echter te nederig. De logica strekt zich veel verder uit dan hij die drijft. Door Savoije terugtevoeren tot Frankrijk moet ook Genève volgen. Het groote belang dat Zwitserland dus in deze zaak heeft, behoeft geen betoog, en hebben wij dan ook gezien dat het Gouvernement van dit land de eerste alarmkreet aanhief, voorgevende dat hare onzijdigheid en onafhankelijkheid in gevaar verkeerden. Frankrijk, eenmaal in het bezit van Savoije, zou daardoor tevens meesteres zijn van de vallei zoowel als van Genève; de vallei der Rhone zou in hare magt zijn, in het kort al de wegen naar Italie van af de Riviera tot den Simplon zouden in haar bezit komen; het is bovendien zeer mogelijk dat Frankrijk van al die gunstige omstandigheden gebruik wenscht te maken om de Italiaansche belangen te bevorderen. De nieuwe theorie, thans in Parijs aangenomen, zal echter wel meer belangrijke mogendheden dan Zwitserland alarmeren. Die leerstelling zegt dat groote landen ook uitgestrekte en verheven grensscheidingen moeten hebben, — een berg bijvoorbeeld zoo als de Mont Blanc of eene rivier zooals de Rijn. Het is schande voor eene staat zoo als Frankrijk, om voor grensbepaling te hebben eene luttele stroom als de Var. Wat eene waarschuwing ligt daar niet voor ons in opgesloten, om toch niet te spoedig toestemming te geven tot eene uitbreiding van Frankrijk. De dag zou kunnen aanbreken dat het *Naauw van Calais* ook eenen te geringen grenspaal voor het Fransche keizerrijk werd beschouwd. De aangenomen theorie zal natuurlijk die mogendheden op zijne hoede doen zijn welke zijn grondgebied tusschen Frankrijk en den Rijn heeft liggen. Het argument is echter niet zuiver, want wanneer Frankrijk wil dat zijn grondgebied alleen worde bepaald door magtige stroomen, dan zou de Rhone even natuurlijk eene grensscheiding zijn aan de eene zijde, als de Rijn aan de andere. Onze lezers gelieven altijd wel in aanmerking te nemen dat wij niet in discussie zijn getreden tegenover eenen door Frankrijk geopperden wensch, maar wel tegen de speculatien van een Fransch dagblad. Volgens de verklaring van Lord John Russell schijnt het Fransche Gouvernement het voornemen te hebben om zich gereserveerd te houden wanneer ophelderingen zouden worden gevraagd; Lord Cowleij nam de gemakkelijkste gelegenheid te baat om te verklaren dat de maatregel in questie alhier niet zeer veel ondersteuning zou vinden. De verzekeringen van den Graaf Walewski zijn beantwoord met de betuiging van het genoegen waarmede die door ons Gouvernement waren ontvangen. Wij vertrouwen niet veel meer te zullen hooren met betrekking tot die annexatie. Wat de Savoijaarden zelve betreft, de onlangs te Chambery plaats gehad hebbende beweging, bewijst dat zij een smachtend verlangen naar Frankrijk koesteren.

DE TELEGRAFISCHE GEMEENSCHAP MET HET OOSTEN.

Men is thans bezig met het leggen van lijnen voor de onderzeesche en andere telegrafen die ons in gemeenschap moeten stellen met Europa. Te Aden zijn reeds telegrammen ontvangen van Londen, spoedig zal de lijn zijn uitgestrekt tot Galle, welke plaats thans in verbinding is met Bombay, Kurrachee en Calcutta. De eerste lijn welke zal worden gelegd, zoo dit niet reeds heeft plaats gehad, in die tusschen Aden en Kurrachee, zij zal door de Arabische golf loopen. Den 8 Februarij jl. zouden de *Imperador*, de *Imperatrice* en de *Retribution* de haven van Syndian verlaten tot uitviering van den telegraaf-kabel naar Aden; aan boord van die schepen bevonden zich verscheidene ingenieurs, telegrafisten en ondernemers. De stations voor die lijn zullen worden opgerigt te Muscat en op de Kooria Mooria eilanden zoodat er geene groote lengte van kabel zich onder water zal uitstrekken. De uitviering geschiedt onder directie van den heer Gorden, die ook tegenwoordig was bij het uitvieren van den kabel tusschen Singapore en Batavia, en die zoo men zegt, voor zes millioen guldens is geïnteresseerd in de Oostersche onderzeesche telegraaflijnen. Wanneer deze kabel gelegd zal zijn en de onderneming met geene tegenspoeden heeft te worstelen, dan zal Point de Galle in directe verbinding zijn met Londen, en het zal alsdan niet veel moeite kosten om eene lijn te leggen naar Singapore en verder op naar Hongkong. Het is waar de onderzeesche telegraaf-kabels geven dikwijls storingen, in de meeste gevallen weigeren zij door onvoorziene omstandigheden te werken, waardoor alsdan meestal onnoemelijke kosten worden vereischt om hen weder tot het doel geschikt te maken. Men mag echter met rede veronderstellen dat de in den laatsten tijd opgedane ondervindingen alle moeijelijkheden zullen overwinnen, en dat de aarde weldra zal zijn omringd door seindraden.

Afgescheiden van de onderzeesche verbindingen zijn er andere, en niet minder reusachtige, plannen ontworpen met betrekking tot de telegrafische gemeenschap over land. De onmiddellijke telegrafische verbinding tusschen Amerika en Azie levert vele moeijelijkheden op; wij hebben echter gezien dat er een plan tot uitvoering is voorgesteld aan het congres de Vereenigde staten, door den Majoor Collins, de handels-agent voor de Amoor. De Amerikanen voeren eenen aanmerkelijken en uitgebreiden handel met de Russisch noordelijke bezittingen, aan de Chinesche kusten, en vooral in grove katoenen goederen, aan welke de Chinezen de voorkeur geven om reden zij zeer duurzaam zijn. Hij doet de opmerking dat op zestig graden Noorder-breedte eene lijn zou kunnen worden gelegd welke, over het Russische en Engelsche grondgebied gaande, de geheele wereld zou kunnen omspannen, het is daarom dat hij voorstelt om op dat punt een telegraaf-kantoor opterigten. Van Moskou zou de lijn zich uitstrekken naar het Ural-gebergte, de grensscheiding van Azie, daarna Siberie doorsnijdende tot aan de monding van de Amoor-rivier, zou zij in eene Noordelijke rigting kunnen worden gelegd tot aan de Oost-kaap. In de Beringstraat zou de gemeenschap moeten worden daargesteld door eenen onderzeeschen kabel van slechts veertig mijlen lang; dit zelfde zou ook plaats moeten hebben van af de kaap *Prince of Wales* tot het Vancouvers eiland; de overland telegraaf-linie kon daarna worden doorgetrokken door de Russisch-Amerikaansche bezittingen tot aan den berg St. Elias, waar zij op Britsch grondgebied zou moeten worden vervolgd langs den Mackenzie-spoorweg naar de nederzetting aan de roode rivier en van daar naar Canada en de Vereenigde Staten.

De uitgaven voor deze onderneming zijn, volgens de berekening van den Majoor Collins, niet zoo hoog als men wel zou denken; projecteurs van dergelijke plannen hebben echter altijd veel op met de weinige uitgaven en de grove winsten welke de onderneming zal afwerpen, dit vooral mag hier niet uit het oog worden verloren. Hij schat de daarstelling van de geheele lijn van Moskou tot St. Louis aan den Missisippi, op omstreeks twee en een half millioen dollars; het voor de dienst gevorderde personeel zou 1000 man bedragen, berekend op eene uitgaaf voor elk van 300 dollars jaarlijks, dus eene totale uitgaaf aan personeel van 300,000 dollars. Die som komt al zeer gering voor wanneer wij de landstreken in aanmerking nemen, zooals die in de nabijheid van de Behring-straat bijvoorbeeld, in welke vele menschen moeten worden geplaatst en vooral de moeijelijkheid welke zal worden ondervonden om aldaar bij ziekten, sterfgevallen als anderzins, spoedig genoeg vervangers te verkrijgen. De honderd stations, welke volgens het voorstel moeten worden opgerigt, worden geschat op eene totale uitgaaf van 100,000 dollars; de intrest van het geheele kapitaal tegen 7% zou 175,000 dollars bedragen, daarbij moet nog worden gerekend op 100,000 dollars voor onvoorziene uitgaven, dus het geheel zou eene jaarlijksche uitgaaf vereischen van 675,000 dollars.

De inkomsten van de lijn worden door den majoor berekend als volgt: — twee honderd berigten op een' dag, elk van tien woorden en tegen eene dollar het woord, zouden voor de pers van Europa en Amerika alleen geven eene som van 730,000 dollars jaarlijks. Wat de andere berigten betreft naar de Oost of elders, daarvan schat hij de ontvangsten op 8% van het gebezigde kapitaal. Niet tevreden met dit prachtige vooruitzigt, wil hij ook in onderhandeling treden met de Gouvernementen van China en Japan om ook met deze landen door middel van zijtakken in gemeenschap te treden; eene lijn zou worden gelegd door Perzie en Beloochistan naar Indie en eene andere door de Caspische en Caucasische provincien van Rusland. Men zegt dat het Russische Gouvernement tot de uitvoering van het plan besloten heeft en dat het parlement van Canada reeds privilegien heeft toegekend aan diegenen welke de onderneming op zich zullen willen nemen. Het grootste gedeelte van den weg is open, alleen afgebroken door de Ural- en Rockij gebergten; de invloed van een koud klimaat werkt niet zoo nadeelig op de telegraafdraden als wel eene warme luchtstreek.

Wanneer de Russische en Canadasche Gouvernementen zich deze zaak met kracht zullen aantrekken, dan bestaat er niet ééne reden om te twijfelen dat het plan niet binnen eenige jaren is uitgevoerd, en dat de gemeenschap door de geheele wereld daardoor onafhankelijk zal worden gemaakt van de toevallen van den Atlantischen telegraaf- kabel. Het komt ons echter voor dat de uitgaaf veel grooter zal zijn dan men die heeft berekend, doordien men in ongastvrije en wilde landstreken eene lijn in het werk zal moeten houden, uitsluitende stations daarvoor zal moeten oprigten en een groot aantal menschen direct of indirect in dienst zal moeten hebben. Verschillende moeijelijkheden zullen te overwinnen zijn, veroorzaakt door de menschen en de natuur. Het getal der berigten is ook al zeer ruim opgegeven. Niettegenstaande dit alles moet men echter bekennen dat er wel eens verrassender plannen zijn ten uitvoer gebragt.

SCHEEPSBERIGTEN.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
April. 11	Ned. Ind.	Stoomschip Kraton	Kariedien	Fasoeroean.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Stad Schiedam	F. Wulp	Onbepaald	Fraser Eaton & Co.
B emeresche	Marij	Högemann	Roterdam	〃 〃 〃 〃
Nederl. Ind.	Gertruda	Sobels	Sumanap	〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Hollandia	Wap	Onbepaald	Mathieu Ebbs Ruijs & Co.
〃	Jacob	Borger	〃	〃 〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	van der Palm	Marcus	Ned. via Indramaijoe.	〃 〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
〃	Sumatra	Grivel	〃	〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Stad Dockum	van der Werff	In reparatie	〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Weltevreden	J. J. Duinker		〃 〃 〃 〃
Nederlandsche	Per Aspera Ad Astra	Admiraal	In reparatie	J. F. van Leeuwen & Co.
Engelsche	Duchess of Sutherland	M. Megget	Onbepaald	Hill Broekman & Co.
Nederl. Ind.	Sostan Iskander	L. G. Kloppenburg	Idem.	Adam & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 11den April 1860.

AANVOER.

Van Balie per de Ned. Ind. schoener *Ing Hang*, gez. NJANG TIANG AN. 67 tonnen klapperolie, 370 stuks koehuiden, 15 picols dendeng, 1 koijang koffij, 24 tonnen gezouten salak, 1 picol smeer, 600 stuks klappernoten, TAN BOLIEN.

Van Balie per de Ned. Ind. praauw *Tjemplong*, gezagv. BANJIR. 7 koijangs rijst, 50 picols klapperolie, 200 stuks koehuiden 10 picols smeer, 4 picols koffij, 275 stuks matten, SECH BREKAN.

UITVOER.

Naar Banjermasing per het Nederl. schip *Zein*, gezagv. SECH ALIE BANJERDANA.
29 picols Java kapook, SECH HOSSIN BIN ALIE.

Naar Riouw per het Nederl. schip *Henriette*, gezagv. CHEVALIER. 940 picols rijst, 1650 picols olie-koeken, 118½ picols lange peper, 2,500 stuks Banj. matten, TAN BINDJANG.

Marktprijzen.

SUIKER ƒ 16½.
KOFFIJ. ƒ 35 @ ƒ 37½.—
RIJST (CARGA)
Id. (WITTE)
KOEHUIDEN ℔ picol.
ARAK ℔ legger. ƒ 45.—
OLIE (KLAPPER.)
OLIE (KATJANG.)
KADJANG MATTEN. ƒ 9.—
ROTTING ƒ 8 @ ƒ 9.—
WISSELKOERS pari.

De inteekening in Nederland kan geschieden bij L. VAN BAKKENES & Co te *Amsterdam* en W. J. VAN HAREN NOMAN te *Leiden*.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.